

הצהרה א':

פרופסור אינו גנת

זה היה פרופסור משופם, או שמה לא היה משופם. היו לו מישקפיים מזהבים או אולי הרכיב עדשות- מגע. הוא עישן פיפ, או שלא עישן ורק מצץ סו- כריות-מנטה. בכל אופן, הוא נראה פרופסור וגם נשמע פרופסור. לרגע קט צצה בלב העם השאלה איזה סקטור הוא מייצג, את הסקטור הבכיר או שמה דווקא את הוטר? אך הדרת-פניו המשופמת והממושקפת והממוקטרת סילקה חישיקל את הס- פק: הוא מהבכירים. זה היה נציג הסגל האקדמאי הבכיר, אשר העמיד את קהל בותי-הטלוויזיה, ובתור- כם גם כותב העמוד, על חומרת מצבו המעמדי.

אמר האיש בערך כך: תראו איך נפרצה מערכת השכר ואיך התמוטטו כל אושיות הסדר הציבורי, שפרופסור-חבר (הוא מהבכיר, אתם רואים) עם תשע שנות ותק מביא הביתה רק מאה לירות יותר מגגנת עם ותק שתיים-עשרה שנה... וכאן באה פאווה אשר איפשרה לעם לעכל את גודל המהלומה ולשאול את עצמו, „האומנם? הייתכן?“ הייתכן כי פרופסור-חבר, שאל העם את עצמו, יחזור הביתה מיום-עבודה מפרך ויביא משכורת כמו של גנת? איך יוכל להיטיב מבט בפני ילדיו הרכים, כשהוא מניח על השולחן כל ראשון-לחודש בקושי שלושת-אלפים ומשהו. מה יאמר לקטנים? כיצד יתרץ את המחל? איך יוכלו ילדיו לזקוף את קומתם בכיתה עם אבא עלוב שכזה? איך יוכלו להשוויץ שבאב שלהם פרופסור, אם הוא מרוויח כמו כל גנת בורה ועמת-ארץ שכל עיסו- קה איננו אלא בקליעת ראפיה עם תינוקות זבי- חוטם וחסרי תואר-ראשון. והלא הוא כבר פרופסור- חבר, ולא פרופסור-מישנה או סתם מתרגל עלוב מהסגל הזוטר.

ועמו של הכותב הלך וגאה בו נגד הגגנות המש- חיתות כל חלקה טובה ברדיפתן אחרי הממון, והוא החליט להתקיפן בחריפות ולגנותן גינוי נמרץ. החל בגגנות הזוטרות וכלה בגגנות בכירות, גגנות שהן בוגרות סמינארים, והן ידועות בזכו- יות-היתר שלהן: רכב ואש"ל וטלפון וסיפרות- מקצועית וקרנות-תגמולים ומענקי השתלמות ו- שנות-שבתון. גגנת בכירה אינה מרצה, כידוע, יותר משתיים-עשרה שעות בשבוע ולכן יש ביכולתה לקחת שתי מישרות בגן אחד ובנוסף לכך לעשות חאלטורות. להרצות בשכר, לפרסם מאמרים בעי- תונות היומית והמיקצועית, להופיע ברדיו ובטלווי- זיה, להשתתף בכינוסי גגנות בינלאומיים כנציגות הגנים שלהן. איוו זכות יש לגגנות הללו להרוויח כמו פרופסורים-חברים השקודים על מלאכתם עם סטודנטים פעוטים: ביום שרים להם שירים על ניקי- יון, ועם לילה גוזרים להם ליצנים מצלופן לחג- הסורים.

אלא-אם-כן בילף הפרופסור בדברו אל מול האו- מה, ולא המים הם שהגיעו עד הנפש, אלא הגגנת הגיעה עד לאחוריו האקדמאיים של הפרופסור, וזהו מקור העלבון הצורב. לא שמענו מן הפרופסור החבר על מצוקה כלכלית, שכן להרוויח כמו גנת

הצהרה ב':

שופט אינו גנב

גם לשופטים יש בעיות עם המשכורת והם רוצים כפול. איך זה יכול להיות, ישאל מחר בטלוויזיה שופט ממושקף או משופם, שכל מפצח-כספות או שודד תחנות-דלק מביא הביתה פי-חמש ממני? הרי אני אקדמאי ועורך-דין ושופט, יאמר אותו שופט, והוא סתם עברייך ללא כל השכלה פורמא- לית. אני דן אותי למשכורת כפולה, יאמר השופט. אני מחוקק לי משכורת נוספת, יאמר חברי-הכנסת. אני מוסיף לי מאה-עשרים אחוז, יוסיף מנכ"ל המישרד הממשלתי.

כמי שרואה את עצמו אוהד של צד אחד בלבד במישחק הכלכלי שלפנינו, לא נותר לכותב אלא לצעוק: „השופט בנונה!“ ואם לא די בכך, הוא מוכן להוסיף את חלקו השני של הביטוי, הדן במ- צבה המישפחתי של אשתו.

הצהרה ג':

מנהל הוא מנהיג

במתח רב הקשיב הכותב לתוצאות ההגרלה שנערך- כה השבוע בתנועה הדמוקרטית לשינוי, ואף העתיק לפינקסו את הניחוש הנכון, כפי ששודר בחדשות ביום ו'. היו לו שלושה-עשר ניחושים נכונים, זמלא-עליצות הוא חש למישרדי התנועה כדי לת- בוע את חלקו בפרס הגדול. אלא שלאכונבתו הרבה התברר לו כי יותר ממחצית אזרחי המדינה ניחשו נכונה את התוצאות, וביניהם גם הנבחרים עצמם. אגב, כמו בכל לוטו ראוי לשמו, היה גם כאן מיספר נוסף, והמיספר הזה הוא הפנתר הציוני, שנכלל אומנם בסגל המורחב, אבל נשאר שם בודד

כמו גגנת-תועה בכינוס של פרופסורים-חברים. הכותב קרא בעיון את עמודו מן השבוע שעבר, שבו עסק בתחזית מישחקי הליגה לשינוי, והוא רואה לעצמו, כמו כל פרשן ראוי לשימו, גם לסכם בקצרה את התוצאות:

החשיפה, החרוץ בשנייה האחרונה קטע 13

תוצאות ההגרלה

בעשירייה הפותחת נכללים ארבעה משפטים, שלושה מנכ"לים-מלידה, תעשיין, כלכלן וכמובן ארכיאולוג. חמישה מהם מגוש דן (2 מהרצליה), 3 מירושלים, אחד מנהריה ואחד ממעגן-מיכאל. כולם וואספים. ניצחון מוחץ של העיר על העיירה, של האשכנזים על האחרים, של הצברים על המ- הגרים. תבוסה מוחצת של בוגולו ואבוטבול. המ- נהלים הפכו עתה לנבחרים, ועושים דרכם במעלה הטבלה, אל ההנהגה. כשהם ינהיגו, לא יהיו שופטים עניים ופרופסורים-חברים רעבים ותעשיינים מזי- מסים. אז יהיה בסדר.

הצהרה ד':

איכר הוא טייס

שוב ממששים ובאים חיים שכאלה, והפעם כימ- עט הפתעה. מודיעים כי התוכנית הקרובה תעסוק באשה מבוגרת, איכרה שורשית מנס-ציונה. הכו- תב כימעט שהתמלא נקיפות-מצפון קלות על שתקף זה לא מכבר את התוכנית על חוסר הגיוון שבה ועל היותה בבואה ואנדרטה לביטחוניסטים למיניהם, ולא רק בענייני ביטחון כי אם גם בענייני רוח. והנה, סוף-סוף תוכנית שעוסקת בסתם אדם, באשה אלמונית וקשישה, חסרת כאריזמה ציבורית ובלי ציובאטים ובלי סליקים ודחילקים וקח קצת שמאלה ושבור ימינה.

ואז מודיע המבשר כי אותה גברת מנס-ציונה היא במיקרה אם לטייסים ולמפקדי-טייסות, והיא במיקרה מכונה גם „אם הטייסים“ על שום קירבתה הפיסית והרוחנית לטייסים ולמטוסים מאז הסטיר- מנים ועד המוסטנגים. ומי יהיו אורחי-התוכנית, אם לא טייסים ומפקדי-טייסות אשר יספרו ציובאטים וסליקים ודחילקים על שבירות ימינה ולקוחות שמה- לה ועל בזוזוזים וטוזוזוז וטוטטטטט ודינגאדינג. כנראה אלה הם באמת החיים, מה לעשות. בווווווו.

מנכ"ל אומלל

תעשיין צמא

שופט רעב

פרופסור עני